

Mál nr. 411/2010

Frávísun

Fjármálafyrirtækið M

og

Erlent vátryggingafélag

v/Directors and Officers Liability Insurance

Ágreiningur um réttarstöðu.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 27.12. 2010.
- 2) Bréf lögmanns fyrir hönd vátryggjandans til nefndarinnar, dags. 17.01. 2011.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

M telur greiðsluskyldu fyrir hendi sbr. fyrirliggjandi gögn máls þessa.

L gerir kröfu um frávísun. L samþykkir ekki að úrskurðarnefndin taki mál þetta til afgreiðslu. L telur að ákvæði 3. gr. samþykktu úrskurðarnefndar bindi ekki L í tilviki þegar um erlendan vátryggjanda er að ræða. Fram kemur m.a. “The Insurers are all foreign companies (based in London) and do not provide such consent. Given the absence of the required endorsement, we assume this is the end of the matter.....”

Álit

Þegar í hlut á erlendur vátryggjandi þá getur úrskurðarnefndin ekki tekið mál til afgreiðslu án samþykkis viðkomandi. Þar sem vátryggjandi máls þessa neitar að veita slíkt samþykki verður ekki hjá því komist að vísa málinu frá sbr. 3. mgr. 3. gr. samþykktu nefndarinnar nr. 1090/2005.

Samkvæmt 1. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005, starfar nefndin samkvæmt samkomulagi viðskiptaráðuneytisins, nú efnahags- og viðskiptaráðuneytisins, Neytendasamtakanna og Samtaka íslenskra tryggingafélaga, nú Samtaka fjármálafyrirtækja. Samkvæmt 1. mgr. 3. gr. samþykktanna úrskurðar nefndin um ágreining varðandi bótaskyldu milli málskotsaðila og vátryggingafélags sem starfsleyfi hefur hér á landi. Jafnframt úrskurðar nefndin um ágreining sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

Ekki er um það ágreiningur að L hefur starfsleyfi hér á landi. L er hins vegar ekki aðili að Samtökum fjármálafyrirtækja og er þar með ekki aðili að því samkomulagi sem starf nefndarinnar byggist á. Þá liggur fyrir samkvæmt gögnum málsins að L hefur hvorki skuldbundið sig fyrir fram til að hlíta því að málið verði lagt fyrir úrskurðarnefndina né verður málið lagt fyrir nefndina á grundvelli ákvæða laga um vátryggingarsamninga. Þá hefur L heldur ekki samþykkt sérstaklega að mál þetta verði lagt fyrir nefndina eða greiða kostnað af því, sbr. 11. gr. samþykktanna. Að öllu framangreindu virtu er málið þess eðlis að ágreiningur aðila heyrir ekki undir nefndina. Ber því að vísa málinu frá úrskurðarnefnd, sbr. 3. mgr. 3. gr. samþykktanna.

Niðurstaða.

Frávísun.

Reykjavík 8. febrúar 2011

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.